

[Gudiksen.]

Underskud, som de paagældende Egne selv har maattet betale. Jeg synes ikke, at Lovgivningsmagten i de sidste Aar har haft Opmærksomheden henvendt nok paa den Side. Dersom de Kommuner, som Banerne gaar igennem, ikke havde villet støtte dem, vilde vi ikke have haft disse Privatbaner i Dag, og saa vilde de paagældende Egne have været forfærdelig ulykkeligt stillede under de nuværende Trafikforhold. Derfor er jeg glad for, at det staar i Betænkningen, at hele det Spørgsmaal vil blive taget op. Det er rejst for Lollandsbanens Vedkommende, men Svaret fra den højtærede Minister gaar jo ud paa, at det Spørgsmaal skal tages op ogsaa paa Grundlag af det Materiale, som foreligger fra Trafikkommissionen. Jeg ved nok, at Lejligheden ikke her er til at komme ind paa Trafikkommissionen — det skal jeg fuldstændig afholde mig fra —, men jeg glæder mig over, at Privatbanernes Forhold og vort samlede Trafikvæsen, ogsaa Statsbanerne, kan blive drøftet i Rigsdagen, og det vilde glæde mig, om vi kunde arbejde hen til en Sanering eller større Planmæssighed i alle vore Trafikforhold. Det vilde være til Gavn baade for Trafikanterne og for de økonomiske Forhold her i Landet.

Maa jeg hertil endnu føje, at den Pristigning, vi har faaet paa Statsbanerne, er jeg ikke saa glad for. Den er kommet i en Tid, hvor vi skal holde Priserne nede, og Statsbanernes forhøjede Takster bidrager jo i Virkeligheden til at forhøje Leveomkostningerne. Der er to andre Ting, som jeg gerne vil nævne i denne Forbindelse. Det er Nærtrafikken ved de store Byer, især her ved København, og saa Trafikken i de Egne af vort Land, som er saa tyndt befolkede, at de ikke kan bære en Bane. Ved de to Kategorier af Baner, der her er Tale om, bør ikke det rent økonomiske Resultat være det primære ved Bedømmelsen af, hvilke Takster man skal have; der skulde efter min Formening det samfundsmæssige i lige saa høj Grad være det primære ved Bedømmelsen af, paa hvad Plads de skal sættes. Paa de magre Egne kan man ikke ene bære dem, og i de store Byer spiller Boligspørgsmaalet saa stærkt ind, at man ikke kan anlægge en rent økonomisk Betragtning.

Jeg har tilladt mig disse smaa Side-spring, fordi der staar i Betænkningen, at disse Spørgsmaal vil komme op senere; ellers ved jeg jo nok, at de ligger uden for det snævrere Omraade for dette Lovforslag. Kan den højtærede Minister have saa heldig en Haand at tage dette Spørgsmaal op og

løse det, saa at de store Linier holdes, samtidig med at Fødeaarerne passes og Planen i vort Trafikvæsen varetages, saaledes at ogsaa Beboerne ude i Forgreningerne er tilfredse med Trafikordningen, vil jeg ønske Ministeren til Lykke; saa bliver han meget populær inden for Trafikkredse.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, som ogsaa jeg vil haabe maa gaa hurtigt igennem Tinget og blive vedtaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Gunnar Larsen): Jeg vil gerne takke for den velvillige Behandling, der er blevet dette Lovforslag til Del.

Der er jo i dette høje Ting ligesom i det andet høje Ting fremsat forskellige Bemærkninger vedrørende de lokale Trafikforhold. Jeg vil her i det hele henholde mig til det, der allerede er sagt i Folketinget og i den Betænkning, der foreligger fra Udvalgsbehandlingen der. Det vil heraf ses, at Statsbanerne og jeg har været indstillede paa, at man maatte tage Spørgsmaalet om de lokale Forhold op til en velvillig Behandling, naar Forholdene igen trak sig saaledes i Lave, at Trafikforholdene kunde siges atter at være blevet normale.

Med Hensyn til det konkrete Spørgsmaal, der er rejst vedrørende Lokaltrafikken, nemlig om Muligheden af Paastigning og Udstigning af Lyntogene i Rødby Havn, skal jeg bemærke, at det er ugerligt i Øjeblikket at binde sig til en bestemt Fartplan, men jeg kan tilsige, at Spørgsmaalet skal blive taget under velvillig Behandling til sin Tid, naar Fartplanen lægges. Jeg maa dog tage det Forbehold, at Fartplanen naturligvis først og fremmest maa lægges med Henblik paa Linien som international Linie. Hvis det under dette Hensyn er muligt permanent at etablere Standsning i Rødby Havn, skal der ikke være noget i Vejen for det fra Statsbanernes Side.

Det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen rejste Spørgsmaalet om de lokale Landinspektører. Ogsaa dette Spørgsmaal er blevet drøftet i det andet høje Ting, og Forholdet ligger saaledes, som jeg der har gjort Rede for, at man i Statsbanerne meget ønsker at fortsætte med de Landinspektører, man i Forvejen arbejder med, idet man dog gør opmærksom paa, at de ledende Landinspektører har en staaende Aftale med Statsbanerne om, at disse til det lokale Opmaalingsarbejde benytter lokale Landinspektører.